

HOREB

Butlletí URC

DESTAQUEM

Que aporten al món d'avui els
Capítols provincials i generals?

[Pàg. 2](#) | Susana García i Joan Codina

7 compromisos per afrontar els
casos d'abusos sexuals

[Pàg. 6](#) | Companyia de Jesús

Contribucions per al Sínode sobre la
Sinodalitat

[Pàg. 16](#) | UISG i USG

«Projectant camins d'esperança»

Horeb 623

29 de juliol, 2024

URC

Unió de Religiosos
de Catalunya

QUÈ APORTEN AL MÓN D'AVUI ELS CAPÍTOLS DE LES NOSTRES CONGREGACIONS?

SUSANA GARCÍA DEL ÁLAMO I JOAN CODINA GIOL

Els Capítols General (CG) o els Capítols Provincials (CP) són un moment de gràcia, perquè ens donen l'oportunitat de revisar les nostres vides, les obres apostòliques, les nostres presències al món; Són una oportunitat per obrir-nos a l'Esperit per redescobrir la voluntat del Pare, i a la seva Llum preguntar-nos on ens necessiten i on poder ser missatgers de bones noves. No són tan sols un acte rutinari, més o menys important, sinó una celebració de la vida de les congregacions, que a la llum de l'Esperit ens impulsa a revisar la vida, la missió, les relacions, les presències, com va el termòmetre de la vida espiritual que marca el que som i el que fem.

Podem dir que els CG són experiències de comunió amb l'Església universal. Una comunió que no es perdrà si s'estableix una metodologia que impliqui l'escolta de l'Esperit; són espais on cada membre té l'oportunitat d'expressar-se amb plena llibertat, ja que el Capítol és en sí plenament sobirà, i ha de garantir que totes les veus puguin ser escoltades tant en les intervencions com en les votacions.

Aquests temps d'anàlisi, de revisió, de germanor, ens encoratgen per poder projectar camins d'esperança que tant necessita la nostra societat. El Senyor ens regala aquesta oportunitat de trobament amb els germans i germanes per poder deixar que la veu, el carisma i el missatge dels nostres Fundadors, tornin a encoratjar-nos i poder ser profetes en el nostre món, denunciant injustícies des de

l'Amor, portant compassió a la humanitat tan necessitada, per ser veu dels sense veu, per afavorir espais de reflexió sobre la dignitat humana, per aportar al món els valors evangèlics que ajuden a buscar la plenitud de vida sense succedanis. És una celebració per deixar-nos tocar per la presència de l'Esperit que desafia a les congregacions a anar als racons del món que necessiten ajuda.

Els nostres capítols han de ser, i són, un moment que ens obre a la novetat evangèlica, novetat que sempre sorprèn, si deixem que l'Esperit obri a la seva manera, i si és així, podran aportar noves oportunitats per ser la seva presència adaptant-nos a les necessitats actuals de la vida de cada comunitat, perquè el Senyor vol continuar construint la seva Casa, les seves Congregacions.

No oblidem que els CG són una manera de viure i exercir la sinodalitat, entenent que sinodalitat no vol dir només caminar junts en la revisió i en la programació de projectes estratègics i línies d'acció, sinó també en l'elecció de manera democràtica d'aquelles persones i dels equips de govern que hom creu que seran capaces de portar a la pràctica els projectes de futur i impulsar la renovació que el mateix CG senyi i consensui pel període de temps establerts en les Normatives pròpies de cada família Religiosa.

Som conscients que la Vida Consagrada és una riquesa per al món i de l'església i per això estem convidats a "viure amb alegria i gratuïtat aquest do, amb la certesa que no hi ha més gran i bell que ser de Déu i per a Déu i al mateix temps donar la vida al servei dels més febles", com va dir el Papa. És per això que, els CG, són un moment per revitalitzar la joia de l'entrega i buscar camins que estimulin als germans i a aquelles persones que se senten cridades a viure aquesta vocació a revisar el què fem, com ho fem, on ens necessiten i d'on cal que sortim.

Gràcies!

Al marge de tot el que hem dit, volem donar les gràcies a tots els germans i a totes les germanes que al llarg d'aquests anys heu estat fent aquest servei a les congregacions i a l'Església. També volem animar els nous membres electes o pendents de ser elegits en aquests mesos pel vostre servei, per la vostra donació, i per l'aportació de vida a la vida de les comunitats i dels germans que formen part de les nostres famílies religioses.

A tots i a cadascun dels equips de govern us posem en mans de Déu i li demanem que el seu Esperit us ompli del seu Amor i us acompanyi en aquest camí de dinamització i emprenedoria religiosa. Ànims, no caminem sols, cada germà, cada germana, ens fa costat i viu l'aventura de l'entrega encomanant-nos a Déu.

Us destigem un bon estiu i un bon descans!

MISSATGE DEL PAPA FRANCESC PER A LA IV JORNADA MUNDIAL DELS AVIS I DE LES PERSONES GRANS

PAPA FRANCESC | 26 de juliol, 2024

MISSATGE DEL PAPA FRANCESC PER A LA IV JORNADA MUNDIAL DELS AVIS I DE LES PERSONES GRANS

28 de juliol de 2024

«Al temps de la vellesa no em rebutgis» (cf. Sl 71,9)

Benvolguts germans i germanes,

Déu mai no abandona els seus fills. Ni tan sols quan l'edat avança i les forces flauegen, quan surten cabells blancs i les relacions socials minven, quan la vida es torna menys productiva i corre el perill de semblar-nos inútil. Ell no es fixa en les aparences (cf. 1Sa 16,7) i no menysprea escollir aquells que semblen irrelevants per a molts. No descarta cap pedra, al contrari, les més “velles” són la base segura sobre la qual poden descansar les pedres “noves” per a construir juntes l'edifici espiritual (cf. 2Pe 2,5).

La Sagrada Escripura, en conjunt, és una narració de l'amor fidel del Senyor, del qual emergeix una certesa consoladora: Déu continua mostrant-nos la seva misericòrdia, sempre, en cada etapa de la vida, i en qualsevol condició en què ens trobem, fins i tot en les nostres traïcions. Els salms estan plens de la meravella del cor humà davant Déu, que té cura de nosaltres malgrat la nostra petitesa (cf. Sl

144,3-4); ens asseguruen que Déu ens ha teixit a cadascun de nosaltres des del ventre de la mare (cf. Sl 139,13) i que ni a l'infern no abandonarà la nostra vida (cf. Sl 16,10). Per tant, podem tenir la certesa que també estarà a prop nostre durant la vellesa, sobretot perquè a la Bíblia envellir és signe de benedicció.

I, tanmateix, en els salms trobem a més aquesta sincera invocació al Senyor: «No em rebutgis, doncs, al temps de la vellesa» (Sl 71,9). És una expressió forta, molt crua. Ens porta a pensar en el sofriment extrem de Jesús, que va exclamar a la creu: «Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?» (Mt 27,46).

A la Bíblia, doncs, trobem la certesa de la proximitat de Déu en cada etapa de la vida i, al mateix temps, trobem la por a l'abandó, particularment en la vellesa i en el moment de dolor. No es tracta d'una contradicció. Mirant al nostre voltant no ens resulta difícil comprovar que aquelles expressions reflecteixen una realitat més que evident. Massa sovint la soledat és la companya amarga de la vida per a nosaltres, les persones grans i els avis. Moltes vegades, quan era bisbe de Buenos Aires, vaig tenir l'oportunitat de visitar residències d'avis i em vaig adonar de les poques visites que rebien aquelles persones; algunes feia molts mesos que no veien els seus éssers estimats.

Són moltes les causes d'aquesta soledat: en molts països, sobretot en els més pobres, les persones grans estan soles perquè els seus fills s'han vist obligats a emigrar. Penso també en les nombroses situacions de conflicte; quants ancians es queden sols perquè els homes —joves i adults— han estat cridats a combatre i les dones, sobretot les mares amb infants petits, deixen el país per a donar seguretat als fills! A les ciutats i als pobles devastats per la guerra, moltes persones grans es queden soles, com a únic senyal de vida en zones on sembla regnar l'abandonament i la mort. En altres parts del món hi ha una creença falsa, molt arrelada en algunes cultures locals, que genera hostilitat cap a la gent gran, sospitosa de recórrer a la bruixeria per a treure energia vital als joves, de manera que, en cas que una mort prematura, una malaltia o una sort adversa afecti un jove, la culpa recau damunt alguna persona gran. Aquesta mentalitat s'ha de combatre i erradicar. És un d'aquells prejudicis infundats dels quals la fe cristiana ens ha alliberat, que alimenta conflictes generacionals persistents entre joves i grans.

[Continua llegint...](#)

LA COMPANIA DE JESÚS A CATALUNYA FA PÚBLICS 7 COMPROMISOS PER AFRONTAR ELS CASOS D'ABUSOS SEXUALS

JESUÏTES | 25 de juliol, 2024

El delegat dels Jesuïtes a Catalunya Pau Vidal SJ, ha fet públics 7 compromisos per fer front als casos d'abusos del passat i per establir un nou procediment per a la seva gestió a partir d'ara. Aquests compromisos són fruit de les conclusions del treball d'investigació i anàlisi, que s'ha presentat avui en roda de premsa, i que s'ha realitzat entre el juny de 2023 i el juliol de 2024, amb la col·laboració del bufet Rocalunyent i en coordinació amb altres professionals i entitats externes expertes en abusos a menors, mediació i resolució de conflictes.

A la presentació hi ha participat Joan Roca, advocat, president executiu i soci del bufet Rocalunyent, que ha exposat el treball d'anàlisi jurídic que ha realitzat aquest despatx, i Irma Rognoni, advocada, especialista en Dret d'Infància i Família, i en mediació i resolució de conflictes, que ha estat una de les persones externes que ha dut a terme entrevistes a víctimes i testimonis. D'altra banda, Pilar Polo, psicòloga, responsable de relacions institucionals de la Fundació Vicki Bernadet ha explicat la tasca d'acompanyament i assessorament que aquesta entitat realitza des de l'any 2012 a la Fundació Jesuïtes Educació, en l'àmbit dels protocols i les formacions per a la prevenció d'abusos sexuals.

Gràcies al treball fet s'han pogut comptabilitzar 145 denúncies, que van des de l'any 1948 fins ara, de les quals 91 estan identificades i la resta són anònimes. El total de victimaris denunciats són 44, dels quals 29 religiosos jesuïtes o exjesuïtes i 15

laics. Més enllà de les dades, l'anàlisi fet ofereix una imatge més acurada sobre els moments, llocs i contextos en què es van produir els abusos, i permet identificar elements que van fer possible que això passés i que, en aquells moments, no es prenguessin les mesures que calia per protegir i atendre els menors.

La informació obtinguda també posa de relleu l'impacte positiu del treball de prevenció i formació que es porta a terme a les escoles de la Fundació Jesuïtes Educació de forma continuada des de 2012, de la mà de la Fundació Vicki Bernadet. Les accions de formació i sensibilització per a tota la comunitat educativa (educadors/es, alumnat i famílies), els protocols per a la detecció i actuació, els canals de denúncies, l'adequació d'espais físics, etc... han tingut una incidència positiva en l'abordatge i la gestió dels casos.

És especialment rellevant que, des que existeixen protocols i formacions per a la prevenció i gestió dels abusos, el temps de denúncia, resposta i actuació s'ha escurçat notablement. Aquest fet fa que es pugui atendre a la víctima de manera més ràpida i evitar noves víctimes.

Els compromisos que ha presentat el delegat de la Companyia de Jesús, Pau Vidal SJ són:

1. La Companyia fa públic el nom de 14 religiosos jesuïtes, que sumen 102 denúncies. Són aquells casos en què hi ha hagut procés judicial ordinari o canònic, o en els que hi ha suficients evidències per pensar que hi pot haver més víctimes. El llistat de noms es troba inclòs en el [dossier de premsa](#).
2. La Companyia fa arribar de manera imminent al Ministeri Fiscal els 6 casos que podrien ser constitutius de delictes i que no estarien prescrits, tal i com ens ha indicat el bufet RocaJunyent.
3. A partir d'ara, la Companyia posarà en coneixement del Ministeri Fiscal qualsevol denúncia que la Companyia de Jesús rebi sobre abusos comesos en el passat. Cal remarcar en aquest punt que ens estem referint a abusos comesos en el passat, ja que pel què fa a les denúncies d'abusos en el present, ja s'està actuant d'acord a protocols vigents.
4. L'Associació Betània s'afegeix a la col·laboració amb la Fundació Vicki Bernadet, que des de 2012 assessora en formació i prevenció a les escoles de la Fundació Jesuïtes Educació. En el cas de Betània, l'assessorament es centrarà en la reparació global a les víctimes, la reparació econòmica i els processos de justícia restaurativa.
5. La Companyia revisarà el sistema de reparacions econòmiques a les víctimes, per tal que hi puguin accedir més persones, que el procés sigui més àgil i es

puguin revisar les quantitats de les indemnitzacions. L'Associació Betània portarà a terme aquesta revisió.

6. Respecte als jesuïtes victimaris vius. Quan els casos no tenen recorregut per la justícia ordinària, s'obren processos canònics. Aquests processos permeten imposar mesures restrictives i de privació de llibertat de moviments als victimaris. També impliquen el seguiment de tractaments psicològic i psiquiàtric. A tot això, i a partir d'avui, la Companyia també impulsarà la retirada de tots els reconeixements o homenatges que hagin pogut rebre al llarg dels anys.
7. La investigació no pot concloure que jurídicament hi hagués encobriment per part de la Companyia. Amb tot, subratlla que hi va haver una clara omisió del dret d'ajuda a les víctimes. En aquest sentit, la Companyia es compromet a dur a terme processos interns d'assumpció de responsabilitats amb les persones que no van actuar amb diligència per denunciar aquests fets tan greus.

El delegat del jesuïtes a Catalunya ha reiterat la seva rotunda condemna als abusos, i ha expressat la voluntat de la Companyia de Jesús d'assumir plenament la responsabilitat moral de reparar totes les víctimes: "Malgrat la prescripció o la mort del victimari en molts dels casos, assumim i assumirem plenament la responsabilitat moral. Volem reconèixer a les víctimes, assumir els fets i les conseqüències que se'n deriven i ens comprometem a reparar-les."

Descarregar [dossier de premsa amb més informació](#).

ANA BELÉN VERÍSIMO GARCÍA REELEGIDA PRIORA GENERAL DE LES DOMINIKES DE L'ANUNCIATA

CLARETIANS | 8 de juliol, 2024

Després de l'elecció de la Piora general, la Gna. Ana Belén Verísimo va proposar com a Secretària a la Gna. Zoila Bruna Flores Lemus i les capitulars van acceptar la seva proposta. Seguidament es va procedir a l'elecció de les germanes que conformessin el Consell general, quedant de la següent manera:

- Vicària general: Gna. Generosa Somoano Martínez
- Ecònoma general: Gna. Glicería Punongbayan Bagay

Conselleres generals:

- Gna. Rosa María de Castro Antolín
- Gna. Anzie Dorothée Beátrice
- Gna. Luciana Farfalla Calvo

Déu les acompanyi en aquesta missió i mil gràcies per la seva generositat, ens alegrem de tenir-les com les primeres animadores i els animem a mantenir-se fermes en qui les ha cridat. La Congregació els assegurem les nostres oracions i suport perquè tot es dugui a terme segons el voler de Déu.

A la tarda, la gna. Asunción Mitjans, en la seva memòria, va informar sobre les cases dependents de la Piora General. Trobem una gran riquesa en el servei i la generositat de les germanes que integren les comunitats, la gna. Ana Belén ens va recordar que aquestes obres no compten amb germanes pròpies, sinó que requereixen de la col·laboració de TOTES les províncies.

ELS CLARETIANS ES PREPAREN PER A LA 80ª EDICIÓ DE L'APLEC DE MAS CLARET

CLARETIANS | 24 de juliol, 2024

El proper diumenge 15 de setembre, els missioners claretians de Catalunya es tornaran a reunir a Ribera d'Ondara, a la Segarra, per celebrar la 80ª edició de l'Aplec del Mas Claret. La celebració d'enguany començarà a les cinc de la tarda i estarà presidida pel pare claretia Benjitu Bareto, CMF.

El Mas Claret, conegut com a "camps dels màrtirs", és des del 1943 l'escenari on cada tercer diumenge de setembre els claretians fan memòria dels martirs amb un Aplec Martirial.

El juliol de 1936 una part de la comunitat i dels estudiants claretians de Cervera es van refugiar a la casa del Mas Claret. Després d'estar controlats durant tot l'estiu, el 19 d'octubre van ser afusellats en un marge al costat del Mas. El 2017 [van ser beatificats](#) a la Sagrada Família, junt amb la resta de màrtirs claretians.

SOMOSCONFER: INTERCONGREGACIONALITAT PELS ÚLTIMS

CONFER | 24 de juliol, 2024

Ja pots llegir l'últim número de la nostra revista [SomosCONFER](#). Allà enunciem les línies d'acció del pròxim curs 2024-2025 abordant en forma de reportatge una d'elles, la intercongregacionalitat.

La posada en marxa i l'èxit d'iniciatives com a [Associació SaóPrat](#) (amb una trajectòria de 20 anys al darrere) o **Projecte Fratelli** (més recent) esborren els temors de plantejar-se com un pegat davant la falta de vocacions. Tots dos són projectes amb una aposta ferma per la intercongregacionalidad com a signe del lliurament compartit als últims.

Com assenyala a SomosCONFER el marista **Marcelo Montori**, “no es poden imposar carismes ni formes, sinó buscar el substrat comú, que és el de l'Evangelí, que és el que ens uneix a tots. Des d'aquí neixen respostes coherents amb les propostes de l'Església en els camins socials”.

[Descarregar la revista](#)

TROBADES SALESIANES D'ACTUALITZACIÓ TEOLÒGICA PASTORAL 2024

SALESIANS | 23 de juliol, 2024

Durant el període estival, les inspeccions de Santiago el Mayor (SSM) i Maria Auxiliadora (SMX) organitzen activitats per als salesians, destinades principalment a cultivar la seva espiritualitat i la seva formació. Una cita ja tradicional són les trobades d'Actualització Teològica Pastoral, organitzades per les Delegacions de Formació de les dues inspeccions.

Per un món de justícia, pau, solidaritat, vida, veritat... i amor

Les Jornades anuals d'Actualització teològiques i pastorals, a Santiago de Compostela van començar la tarda del divendres 19 de juliol, i van acabar el migdia del diumenge 21. Van participar-hi 18 salesians de SSM i SMX i el ponent únic d'aquestes Jornades ha estat, **Cristóbal López**, salesià, cardenal i arquebisbe de Rabat.

Va començar la seva primera intervenció assenyalant la seva intervenció durant les Jornades: evitaria exposicions teòriques, teològiques o pastorals, per centrar-se a transmetre les seves conviccions profundes, fruit de la seva pròpia experiència pastoral, tant en la seva vida personal com en el desenvolupament dels diversos exercicis en què la obediència religiosa i la pròpia Església li han demanat.

Després de presentar-se com a fill de Déu des del seu baptisme, immigrant, primer, amb la seva família, i per diverses obediències, després, salesià com la seva manera de viure com a cristià, internacional per les destinacions que ha tingut (Espanya,

Paraguai, Bolívia, Marroc). ..), i pont com a tasca en què s'entesta cada dia (actualment, pont entre Espanya i el Marroc, entre cristianisme i islam), va continuar la seva exposició presentant la que va anomenar la seva dona: l'Església a l'arxidiòcesi de Rabat, insignificant des del punt de vista quantitatiu (amb prou feines 30.000 catòlics entre 37 milions d'habitants), però significativa pel seu testimoni de voler ser sal i llum. I amb un missatge clar per transmetre: que cristians i musulmans podem viure i treballar junts, i construir una fraternitat (el Regne de Déu o un món segons la voluntat de Déu).

Les xerrades següents van oferir el tema del Regne de Déu, anunci de Jesús, al servei del qual va fundar l'Església, i per tant la necessitat de passar de l'eclesiocentrisme al regnecentrisme. Dins de la temàtica general del curs, "L'Església segons les orientacions del Papa Francesc, Cristóbal va parlar del Regne de Déu com la voluntat de Déu de crear un món de justícia, pau, solidaritat, vida, veritat... i amor, valor que té una Església en minoria (geogràfica i/o quantitativa) com la de l'església catòlica al Marroc, el desenvolupament del Sínode de la sinodalitat, característica fonamental que ha de sobreviure al final del sínode esmentat i el veritable sentit de la catolicitat com a característica eclesial. Tant o més que les idees que transmetia, molt en consonància amb el programa eclesial de Papa Francesc, va impressionar gratament la seva calidesa humana, la sinceritat i la rotunditat de les seves afirmacions i un optimisme contagiós.

Les jornades viscudes es van enriquir per la convivència a la casa de les Concepcionistes que van acollir la trobada, dins el nucli antic de la ciutat de Santiago, la visita a l'apartat de l'exposició de les Edats de l'Home a la cripta de la catedral i al monestir de San Martín Pinario, i l'eucaristia presidida per Cristóbal a la pròpia catedral de Santiago el diumenge 21 a les 12:00 hores del diumenge 21, abans del retorn a casa dels participants.

L'art de madurar a la vida comunitària

Aquest és el tema principal que la delegació de Formació de la Inspecció Maria Auxiliadora (SMX) va centrar la nova edició de la Setmana d'Actualització Teològica i Pastoral (SATEP), que té lloc del 22 al 27 de juliol a Chipiona (Cádiz).

El tema a treballar en aquesta edició va ser L'art de madurar a la vida comunitària, a càrrec d'Ángeles Lozano, llicenciada en Medicina i Cirurgia, experta en pastoral de la Salut, amb una àmplia experiència en l'acompanyament de la salut en comunitats religioses.

La ponent, integrant del Centre d'Humanització de la Salut, aprofundirà a través de sessions teoricopràctiques amb els salesians participants majors de 70 anys, als quals va destinat aquesta formació d'una setmana. Provenints de les dues

29 de juliol, 2024	HOREB 623	
--------------------	---------------------	---

inspectories salesianes a Espanya, reflexionaran sobre temes com l'holisme, o com créixer i disminuir i actituds per cuidar-se en aquests temps de créixer i disminuir o la valoració d'una espiritualitat que satisfà la vida. La ponent ofereix algunes claus per a viure aquesta etapa de la vida i proposar una mirada integral i integradora de la salut en aquest tram de la vida religiosa.

Un entorn serè i tranquil que ofereix sempre la Casa d'Espiritualitat de Chipiona, que contribueix a fer que aquesta trobada sigui sempre una experiència molt ben valorada pels participants.

TROBADA DE L'ARQUEBISBE D'URGELL I LA SUPERIORA GENERAL DE LES GERMANES DE LA SDA. FAMÍLIA D'URGELL

BISBAT D'URGELL | 22 de Juliol, 2024

Diumenge dia 21 de juliol l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives va presidir l'Eucaristia dominical a la residència de la Sagrada Família de La Seu d'Urgell on hi eren presents de visita la M. Laura Garione, Superiora General de l'Institut de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, acompanyada de la Consellera General Gna. Victòria Bertrán i d'altres membres del Consell.

La Superiora General informà l'Arquebisbe de l'actual moment de l'Institut i li volgué agrair la seva ajuda i col·laboració en el naixement de la Fundació canònica Fundació Educativa Anna Maria Janer. Tal com recull la Carta fundacional "La Fundació sorgeix com a resposta a la necessitat de la cultura de la cura de la Vida, tan ben expressada en l'essència del nostre carisma. Cuidem l'espai educatiu on la persona és el centre, cultivem en ella els valors de l'Evangeli perquè es comprometi amb un món més just, més fratern i sense fronteres, parlant el mateix llenguatge de l'amor."

També l'informà dels projectes i plans pastorals per al nou curs 2024-2025

DOCUMENT UISG – USG: CONTRIBUCIONS PER AL SÍNODE SOBRE LA SINODALITAT

UISG | 19 de juliol, 2024

En un pas significatiu cap a la configuració del futur de l'Església Catòlica, la **Unió Internacional de les Superiores Generals (UISG)** i la **Unió de Superiors Generals (USG)** han fet pública la seva contribució 2024 al debat en curs sobre «Com ser una Església en missió?».

Aquest esforç de col·laboració respon a les preguntes plantejades per la Secretaria General del Sínode del 14 de març de 2024, reflectint una perspectiva global dels líders religiosos de tot el món.

La contribució sintetitza les respostes dels membres de la UISG i la USG de tot el món, organitzades en cinc temes clau:

- Corresponsabilitat per a la Missió;
- Autoritat, govern i participació;
- Unitat en la Diversitat;
- Participació de la dona en la vida i missió de l'Església;
- Renovació i enfortiment dels ministeris i òrgans de participació per a expressar millor la corresponsabilitat en la missió.

29 de juliol, 2024	HOREB 623	
--------------------	---------------------	---

Els dirigents de la UISG i la USG i la Coordinadora de la Iniciativa Sinodal de Compromís van expressar la seva gratitud a tots els membres que van dedicar temps a reflexionar, orar i respondre a les preguntes.

Aquesta contribució marca un pas important en el procés sinodal en curs, demostrant el compromís dels ordes religiosos de participar activament en la configuració del futur de l'Església.

A mesura que la comunitat catòlica mundial continua participant en aquest diàleg, s'espera que les perspectives ofertes per la contribució de les UISG-USG exerceixin un paper vital a l'hora d'orientar els debats i les decisions que es prenguin en el futur. La publicació d'aquest document subratlla la importància de les diverses veus en la missió de l'Església i destaca l'esperit de col·laboració que impulsa el Viatge Sinodal.

A mesura que l'Església continuï afrontant els reptes i oportunitats del segle XXI, les contribucions dels líders religiosos de tot el món seran decisives per a fomentar una comunitat catòlica més dinàmica i receptiva.

[Llegir el document en 4 idiomes](#)

REKHA CHENNATTU, REELEGIDA SUPERIORA GENERAL DE LES RELIGIOSES DE L'ASSUMPCIÓ

RELIGIOSES DE L'ASSUMPCIÓ | 16 de juliol, 2024

Avui la germana Sr Rekha Chennattu ha estat reelegida Superiora General de les Religioses de l'Assumpció per al període 2024-2030.

El dia de l'elecció va començar amb el mateix clima de silenci i oració que va regnar a la casa mare des del dissabte a la tarda. Amb el cant de les lletanies durant el res de laudes, demanem la intercessió dels sants perquè guiés aquesta jornada tan important en el treball capitular.

Monsenyor Laurent Ulrich, Arquebisbe de París, va celebrar l'Eucaristia aquest matí, i va presidir l'elecció. Les capitulants van sortir en silenci orant cap a la sala capitular, mentre les germanes de la diaconia i les vingudes de les comunitats pròximes de França i Bèlgica, romaníem a l'espera, com tantes comunitats i amics que estaven a l'expectativa de l'inici de la retransmissió del ritu de proclamació a la capella.

Va ser una celebració internacional, fraterna i alegre, que vam poder compartir amb tantes persones connectades en directe, que van transmetre els seus missatges d'alegria, oració i proximitat. Les presents vam poder comunicar una breu paraula i fer una abraçada a la germana Rekha en el gest tradicional d'obediència.

La celebració va continuar amb un aperitiu preparat amb molt d'afecte i treball per la comunitat de diaconia i el personal de la Casa Mare, al que li va seguir un

esmorzar especial al jardí. Després del qual gaudim d'una trobada fraterna amb la germana Rekha, on compartim cants i danses, i va poder respondre a diferents preguntes que li van fer les germanes sobre la seva vocació, somnis, desitjos... Unes altres li han transmès alguns dels molts missatges que han arribat de les diverses províncies.

Per als seguidors que no coneixen a Rekha, dir-vos que va néixer a l'Índia en 1963, va professar els vots temporals en 1984 agafant el misteri de Jesús Redentor, i els perpetus en 1992, gravant en el seu anell la seva paraula: "Logos". Després dels seus estudis en teologia, es va especialitzar en Sagrada Escripura, la seva gran passió, exercint la docència a nivell universitari. Ha exercit diverses missions a la seva província, i ha pogut col·laborar amb diferents institucions eclesiàstiques asiàtiques i internacionals i altres espais acadèmics.

Li donem les gràcies per la seva gran disponibilitat i lliurament alegre en acollir aquest nou mandat que viu com un "néixer de nou", segons ens va compartir en la trobada.

Units en l'acció de gràcies i en l'oració perquè el Senyor beneeixi a la germana Rekha en la seva missió.

L'ASSEMBLEA PLENÀRIA DE L'INSTITUT DELS GERMANS DE LA SALLE CERCA CAMINS PER A “SER LLEVAT PER A UN MÓN MÉS FRATERN”

LA SALLE | 15 de juliol, 2024

Del 7 al 14 de juliol, l'Institut dels Germans de les Escoles Cristianes (La Salle) va celebrar a la Casa Generalizia de Roma l'Assemblea Plenària, una trobada fraterna en perspectiva sinodal que convoca a un grup de Germans i col·laboradors lasal·lians per a destriar l'anomenat de Déu a transitar i fer possibles els camins de transformació que ens permetin ser “una sola família lasal·liana, amb diverses vocacions, llevat per a un món més fratern, enviats a trobar Déu en els pobre i a promoure la justícia”, tal com es va establir en el 46è Capítol General.

A diferència del Capítol General i l'Assemblea Internacional de la Missió Educativa Lasal·liana (AIMEL), l'Assemblea Plenària no és una instància de presa de decisions o recomanacions per a l'ésser i quefer dels lasal·lians. Més aviat, s'enfoca en la recerca de consensos a partir d'una dinàmica participativa que ens permeti avançar junts entorn a les prioritats de l'Institut.

Entre els seus objectius està revisar, reforçar i consensuar per a viure amb major autenticitat el somni del 46è Capítol General i de la III AIMEL, identificant en quines àrees s'ha avançat, quines necessiten més atenció, i aquelles que requereixen canvis; generar una comprensió més àmplia del nou model de governança de

29 de juliol, 2024	HOREB 623	
--------------------	---------------------	---

l'Institut, enriquint la dinàmica dels Consells, les Comissions i les Oficines, reavivar el “moviment llevat” a partir de la valoració del caràcter internacional de la Família Lasal·liana i compartint bones pràctiques i processos que s'evidencien en els Districtes; i compartir una experiència espiritual, fraterna i sinodal que permeti créixer en la comprensió i vivència que som “One La Salle”.

L'Assemblea Plenària va servir per a definir les àrees en les que s'haurà de “posar més llevat” i els mitjans per a fer-ho. A més, es van idear les mediacions per a reforçar el nou model de governança de l'Institut i les seves possibles rèpliques a nivell local i treballar per a mantenir viu el foc del “moviment llevat” i fer-lo possible en cada racó de la geografia lasal·liana.

ESCOLLIT EL NOU CONSELL GENERAL DE LA COMPANYIA DE MARIA

MARIANISTES | 19 de juliol, 2024

El XXXVI Capítol General de la Companyia de Maria (Marianistes), reunit a Roma des del 6 de juliol fins al 27 d'aquest mes, ha escollit un nou Consell General. El Pare André Fétis, S. M. ha estat reelegit Superior General per un segon servei de sis anys. Estarà assistit pel Pare Pablo Rambaud en l'Oficina de Vida Religiosa, el Germà Dennis Baptista en l'Oficina d'Educació, i el Germà Abora Jérôme Balakiyema en l'Oficina d'Assumptes Temporals.

El Capítol General de la Companyia de Maria (Marianistes) està reunit a Roma des del dia 6 de juliol fins al 27 d'aquest mes. 33 religiosos escollits pels seus germans, representant a les diferents presències marianistes en 25 països del món, destrien i decideixen junts el rumb de la congregació per als pròxims 6 anys.

Un tema prioritari sobre el que es donaran línies d'actuació és la pastoral amb joves majors de 18 anys. Per a això, a més d'escoltar la veu de molts joves, s'ha comptat durant uns dies amb la presència i aportació de representants de les altres branques de la família carismàtica marianista: les comunitats laiques (CLM), les religioses (FMI) i l'institut secular (AM).

Al llarg d'aquesta setmana s'ha completat l'elecció del nou Consell General per a aquest pròxim sexenni, respectant, com en tot òrgan de govern de la congregació,

29 de juliol, 2024	HOREB 623	
--------------------	---------------------	---

la paritat en la composició mixta (religiosos laics i religiosos sacerdots). Així, André Fétis (Perigueux, França, 1961) ha estat reelegit com a superior general per a un segon servei i Pablo Rambaud (Madrid, Espanya, 1965) ha estat confirmat també per a un segon període com a assistent de vida religiosa. Les dues novetats han estat Dennis Bautista ('Ewa Beach, O'ahu, Hawaii, 1973) i Jérôme Balakiyéma (Kara, Togo, 1982), triats com a assistent d'educació i assistent d'assumptes temporals, respectivament.

DEDICACIÓ DE L'ESGLÉSIA DE LA RESIDÈNCIA LOURDES DE SANT JUST DESVERN

BISBAT SANT FELIU LLOBREGAT | 17 de juliol, 2024

El bisbe Agustí Cortés, el dissabte 13 de juliol passat, va celebrar l'Eucaristia durant la qual es va dedicar l'església de la Residència Nostra Senyora de Lourdes de Sant Just Desvern.

Es va dedicar el temple tot coincidint en el 60è aniversari de la inauguració d'aquesta residència de les Germanetes Ancians Desemparats ubicada a Sant Just Desvern (El Baix Llobregat).

En la dedicació de l'església es va fer la intenció de l'església, la unció amb Crisma de l'altar i les creus, i a l'altar es van posar les relíquies de Sant Just, Sant Pastor i de Santa Teresa Jornet.

La celebració va ser molt participada pels residents de la Llar Nostra Senyora de Lourdes, els seus familiars, molt veïns de Sant Just Desvern, cinc mossens concelebrants, dos diaques i per les Germanetes dels Ancians Desemparats, moltes vingudes de Saragossa i d'altres cases de la Congregació.

Les Germanetes Ancians Desemparats

És una congregació religiosa que fa 151 anys la va fundar Santa Teresa de Jesús Jornet i Saturnino López Novoa.

EL PROJECTE MIRADES DE VEDRUNA RECAPTA 90.000 EUROS PER A ENTITATS SOCIALS

VEDRUNA CATALUNYA | 16 de juliol, 2024

Aquest curs hem conclòs un trienni dedicat a 'Educar la mirada'. Volem agrair la implicació de tota la comunitat educativa en aquest objectiu educatiu. Des del setembre de 2021 fins al juny de 2024 hem treballat per incorporar una nova manera de mirar cap a un mateix i la pròpia interioritat, cap a les persones que ens envolten i cap al món.

Inspirat en el Pacte Educatiu Global, el [projecte Mirades](#) ha estat un èxit de participació. Entre totes les escoles Vedruna de Catalunya s'han organitzat 1.026 activitats de creixement personal, convivència d'aula, coneixement de les organitzacions i els projectes apadrinats i un munt d'activitats solidàries. L'equip de pastoral, que ha dinamitzat tot aquest treball a les escoles, valora molt positivament la qualitat del procés i del treball conjunt per a 'Educar la mirada'.

Els 88.115 € recaptats amb aquestes iniciatives són un dels fruits més tangibles. Aquests recursos s'han destinat a les sis entitats que hem acompanyat durant aquest temps, establint relacions de confiança mútua: Sed de Maristes, Save The Children, Metges Sense Fronteres, l'Associació Options Catalunya-Nepal, la Fundació Vicente Ferrer i la Fundació VIC Vedruna Intercontinental Comunió.

El projecte Mirades ens ha fet créixer com a xarxa educativa i ha estat reconegut amb el [Premi Encoratja!](#) que atorga la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació

29 de juliol, 2024	HOREB 623	
--------------------	---------------------	--

i l'Esport Blanquerna- URL i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, amb el suport del Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya. El jurat en va valorar “la cocreació, amplitud d'aplicació, creativitat artística i implicació de la comunitat educativa”.

FESTA DE LA MARE DE DÉU DEL CARME A TARTERA

BISBAT URGELL | 17 de juliol, 2024

Amb molta devoció i solemnitat, les Carmelites de Sant Josep de Tartera van celebrar el dia 16 de juliol la festa de la Mare de Déu del Carme, patrona de la família carmelitana, dels pescadors i homes del mar, i advocada per alliberar les ànimes del purgatori. Va presidir l'Eucaristia l'Arquebisbe d'Urgell Joan Enric, les Religioses de la Comunitat i un bon nombre de fidels d'Alp i altres pobles cerdans.

L'Arquebisbe va comentar les tres lectures de la solemnitat. Els va animar a saber mirar amb convicció els signes de l'arribada del Senyor, com Elies que mirava un petit núvol, presagi de fecunditat i el va saber interpretar. També per l'Evangelí hem conegut la promesa de la divina maternitat de Maria que és un do per a tot deixeble estimat del seu Fill. Som fills de Maria que ens fou donada com a Mare al peu de la Creu. Hem d'estimar-la, i fer en tot la voluntat del Pare celestial, unint fe i vida.

L'ESPIRITUALITAT CLARETIANA SURT REFORÇADA DEL CONGRÉS DE VIC

CLARETIANS | 16 de juliol, 2024

Més de vuitanta missioners claretians de tot el món han posat fi aquest dimarts a Vic al Congrés d'Espiritualitat Claretiana, que s'ha celebrat amb motiu del 175è aniversari de la fundació de la congregació impulsada per sant Antoni Maria Claret.

L'esdeveniment, que ha congregat a claretians de diferents països per a reflexionar i actualitzar la seva espiritualitat missionera, va començar el dia 8 amb la celebració de l'Eucaristia presidida pel superior general Mathew Vattamattam en el Temple de la casa mare a Vic. Aquest mateix dia, a la tarda, els participants van gaudir d'una peregrinació pels llocs més importants de la vida del fundador.

En els dies posteriors, van tenir lloc diferents conferències per a explorar l'espiritualitat claretiana des d'una visió històrica. Amb el lema "D'on venim", el P. Juan Carlos Martos, director del CESC, va oferir una meditació sobre la mística del pare Claret, i el pare Josep Rovira va parlar sobre l'espiritualitat d'un missioner com a vida de fe i oració. Per part seva, el pare Carlos Sánchez Miranda, Prefecte General d'Espiritualitat i Vida Comunitària, va parlar sobre el context històric del sorgiment i evolució de l'espiritualitat claretiana amb el pas del temps, mentre que el pare Mathew Vattamattam va presentar un anomenat cap a una espiritualitat missionera integral. El dimecres 10 de juliol, es va celebrar el 25è aniversari de l'ordenació del sacerdot claretà Henry B.Omonisaye amb una eucaristia especial.

29 de juliol, 2024	HOREB 623	
--------------------	---------------------	---

El dia 11 de juliol, coincidint amb la festa de Sant Benito, patró d'Europa, es van presentar els resultats d'una enquesta sobre la salut espiritual de la congregació. Posteriorment Paulson Veliyannor i Jolanta Kafka van guiar una reflexió sobre “Què ens està levant vitalitat?”, abordant temes com la inèrcia espiritual i la mundanitat. A la tarda, es van dur a terme tallers sobre desafiaments contemporanis, incloent-hi temes com a malalties i addiccions, ús del temps, falta de comunicació i la cultura de la indiferència. La jornada va concloure amb una Eucaristia presidida per Mons. Àngel Garrachana.

Un dels dies centrals del congrés va ser el diumenge 14 de juliol, quan els claretians van partir cap a Sallent, lloc que va veure néixer al fundador, per a visitar tant el museu com l'Església parroquial de Santa Maria de Sallent. Aquí van celebrar la eucaristia presidida pel prefecte d'espiritualitat de la província Sanctus Paulus, el pare Maxim Muñoz. A la tarda, aquest mateix dia, van poder visitar també l'emblemàtic santuari de Montserrat, on van ser acollits per l'abat Manel Gasch, que va fer una visita guiada pel temple.

Finalment, el dilluns 15 van tenir lloc diferents conferències i tallers entorn a la qüestió de *Com ser místics missioners, avui?*, a més d'un plenari on es van compartir les experiències viscudes en el congrés. Aquest mateix dia a la nit, va tenir lloc la Vigília d'Adoración pels 175 anys de la fundació. Per a tancar el congrés, el dimarts 16 de juliol es va celebrar l'Eucaristia de clausura, presidida pel cardenal Aquilí Bocos.

SE CELEBRA AMB ÈXIT LA 74A EDICIÓ DE L'APLEC DEL MATAGALLS

CLARETIANS | 16 de juliol, 2024

El passat diumenge 14 de juliol apleguistes d'arreu de Catalunya van celebrar la 74a edició del tradicional **Aplec del Matagalls**, una festa que s'organitza cada segon diumenge de juliol en motiu de la santificació del pare Claret l'any 1950.

Ja a dalt del cim, la trobada va començar a les deu del matí amb l'entrega dels premis a la constància a aquells que han participat en 10, 25 i 50 edicions de l'Aplec. Aquest últim és el màxim reconeixement, que aquest any es va atorgar aquest any a Maria Remei Missé Sañé (d'Arenys de Munt) i Jaume Vilamitjana Codina (del Brull). Després de l'entrega de premis va tenir lloc, cap a dos quarts d'onze, la celebració de la missa per part del bisbe de Vic **Romà Casanova**, un dels actes principals, en què a més del contingut religiós també serveix per recordar tot allò que el pare Claret va fer per Matagalls i Viladrau, juntament amb el pare Faustí Illa, pal de paller de l'associació Amics Aplec de Matagalls, del qual aquest 2024 se celebra el 25è aniversari de la seva mort. Els actes de l'Aplec varen acabar cantant el Virolai mirant a Montserrat, i tot seguit el cant dels Adeus, ara ja si al peu de la Creu, fent una gran rotllana amb les mans entrelaçades.

L'associació Amics Aplec de Matagalls publica cada any un llibret amb la recopilació de totes les fotografies de cada edició. Si voleu aconseguir les d'aquest any, la podeu rebre directament a casa fent-vos socis de l'associació o a la paradeta de l'associació (aplec dematagalls@gmail.com). Entre els articles que conté l'actual llibre anual, hi trobem un recordatori del pare Faustí Illa, escrit pel claretia Pere Codina i Mas, un article escrit per l'estudiós montsenyenc Oscar Farrerons sobre la sequera i les empreses envasadores al Montseny i un altre escrit per la filòloga Laia Masnou sobre les muntanyes catalanes de Verdaguer i el Matagalls.

M. VATTAMATTAM: “AQUEST ANY JUBILAR ÉS UNA OPORTUNITAT PER A LA REFLEXIÓ ESPIRITUAL I LA RENOVACIÓ DE LA VOCACIÓ MISSIONERA”

CLARETIANS | 16 de juliol, 2024

El Superior General dels Missioners Claretians, Mathew Vattamattam, CMF, ha compartit un missatge amb motiu de l'aniversari de la fundació de la Congregació. El Superior General destaca la importància de recordar i revitalitzar el carisma claretà, especialment en el context del 175è aniversari de la Congregació. També anima a tots els membres a viure amb fervor la seva missió evangelitzadora, agafant inspiració de sant Antoni Maria Claret i responent amb alegria i compromís als desafiaments actuals. Aquest any jubilar és una oportunitat per a la reflexió espiritual i la renovació de la vocació missionera.

Estimats claretians i germans de la família claretiana,

En aquest dia que concloem el jubileu dels 175 anys de la Fundació de la nostra “estimada Congregació”, el meu pensament es dirigeix a una cel·la del Seminari de la diòcesi de Vic aquell 16 de juliol de l'any 1849. En aquella habitació, el Pare Claret i uns altres cinc sacerdots van començar la “gran obra” que el Senyor va

iniciar amb ells i a través d'ells. Certament, fa 175 anys Vic era una altra realitat. Però hi ha alguna cosa que tots els membres de la família claretiana compremem i amb el que ens sentim fàcilment identificats des d'aquell primer moment. És aquell ardor al seu interior que els movia a "desitja poderosament i esforçar-se per tots els mitjans possibles per incendiar a tots amb l'amor de Déu" (Aut 494). El Pare Claret sabia que era un do de l'Esperit, un carisma, per al bé de l'església i testimoniava que el Senyor havia donat també als seus companys el mateix esperit que el movia a ell (cf. Aut 489). També nosaltres pertanyem al seu grup d'evangelitzadors, doncs és aquest mateix do de l'Esperit a les nostres vides el que ens fa claretians. En la meua vida claretiana i en la vida de la Congregació, experimento la presència de l'Esperit que ens guia i a la Santíssima Mare de Déu que ens acompanya en el nostre caminar peregrí. Estic segur que vosaltres també!

En aquest dia, donem junts gràcies al Senyor pel do del carisma claretà, el foc de l'amor de Déu que l'Esperit Sant va encendre en el cor del nostre Fundador, el Pare Claret, i dels seus companys, Esteve Sala, Josep Xifré, Domènec Fàbregas, Manel Vilaró i Jaume Clotet, i que ha estat transmès posteriorment a generacions de missioners. Aquell dia Claret tenia 41 anys i Clotet només 26. Recordem amb gratitud i donem gràcies a Déu per tots els que, en paraules de Claret, "han anat a la glòria del cel, gaudint de Déu i de la recompensa dels seus treballs apostòlics i orant pels seus germans" (Aut 490). Entre ells estan els màrtirs i molts sants i santes de la família claretiana que van lliurar gojosament la seva vida per Crist i la seva Església. Ara ens toca a nosaltres "cremar en l'amor de Déu i propagar les flames per onsevulla que anem".

Aquest any jubilar ha estat un temps de gràcia perquè la Congregació reavivi l'esperit del nostre Fundador en cadascun de nosaltres i en les nostres comunitats, per a convertir-nos en evangelitzadors creatius en aquest moment que ens ha tocat viure. El punt culminant de l'any jubilar ha estat el Congrés d'Espiritualitat que va concloure ahir, durant el qual reflexionem sobre les diferents dimensions de la nostra espiritualitat missionera. Us dono les gràcies a tots per haver participat tant presencialment com en línia i haver-vos beneficiat d'això. Junts somiarem el somni de Déu per a la presència claretiana a l'Església del nostre temps i caminarem amb l'Esperit cap a la seva realització. Preguntem-nos: Amb què "ens quedem" al final d'aquest any jubilar i quins són els fruits que portem amb nosaltres per a alimentar el nostre camí cap endavant? En el context del món postmodern inundat de valors seculars i canvis globals, quins són els desafiaments i les crides de l'Esperit que hem descobert en el nostre discerniment col·lectiu durant l'any jubilar? Permetin-me destacar algunes de les crides importants que hem escoltat durant aquest any jubilar.

1) La crida a ser missioners místics.

Avui l'Església necessita que siguem missioners místics. Un místic missioner és com Claret un teixidor de relacions profundes en quatre dimensions: amb el Déu Trinitat assaborint la seva presència i la seva Paraula, amb un mateix sent conscient dels seus moviments interiors, amb els seus germans teixint i testimoniant la comunió enmig de les diversitats, i amb la gent especialment els pobres, compartint les seves esperances, alegries, penes i proves (cf. CC 46). Tot comença amb la nostra trobada amb el Senyor ressuscitat, l'Esperit del qual en nosaltres marca la diferència en la vida. Durant el Congrés, hem escoltat moltes vegades aquesta crida a ser místics. Sense un amor "boig" per Jesús i el seu Evangeli, no podem convidar a la gent a la font de l'amor per a saciar el seu anhel més profund d'amor i de vida. Només un místic missioner pot dir avui com Claret: "Enamora't de Jesucrist i del proïsme, i ho comprendràs tot i faràs coses més grans". Jesús ens ensenya a ser missioners místics a través de la metàfora de la vinya i els sarments. Se'ns convida a "romandre" en ell, com el sarment roman en la vinya i a ser podats adequadament per a donar fruits.

2) Una nova visió de la realitat des de la perspectiva de Jesús i el seu Evangeli.

L'especificitat d'una vocació missionera profètica és la nova manera de veure a les persones i al món. Claret va veure la seva societat a través dels ulls de Déu i va percebre l'anhel més profund del cor humà, l'anhel per la paraula consoladora de Déu, i va escoltar el clam per l'aliment de l'ànima. Va evitar acuradament qualsevol adhesió a les polaritzades ideologies polítiques del seu temps. Veure a les persones i al món amb els ulls de Déu i estimar-les amb el cor de Déu distingeix al missioner de les persones mogudes a actuar per ideologies i interessos partidistes que prosperen dividint a les persones i generant hostilitat dels uns contra els altres. Sense una mirada contemplativa il·luminada per l'Evangeli, tendim a veure i interpretar la realitat amb les ulleres que ens proporciona la cultura predominant i els valors mundans. Un missioner místic veu en el rostre de l'altre el terreny sagrat de la revelació de Déu, el temple de l'Esperit, fins i tot quan l'altre l'ignora. Fem llavors com Claret, mirar com va mirar Jesús, això és, descobrint el veritable rostre del proïsme, fent camí junts, per a realitzar així el Somni de Déu per a la humanitat.

3) Abraçar la vulnerabilitat per recórrer el camí de la conversió.

Seguir a Jesús avui implica abraçar la vulnerabilitat en nosaltres mateixos i en totes les realitats humanes que experimentem de diferents maneres. La negació i l'actitud defensiva només compliquen la vida. Sant Pau recorda els orígens humils dels seguidors de Jesús i els camins de Déu amb ells (1 Co 1,26-31). Déu no ens ha triat pels nostres mèrits. La història de la salvació narra les eleccions de Déu: Déu va triar a Moisès, no al Faraó; a David, no a Goliat; a Maria, no a Cleòpatra; a Pere, no a Pilat. Déu tria als febles per a avergonyir als forts. El Senyor va donar a Claret una profunda comprensió del misteri de la vulnerabilitat comparant-lo amb la terra que suporta, humil i silenciosament, molt de patiment, una terra que és fecunda per a

donar vida quan la hi rega amb aigua viva (cf. Aut 680). El missioner místic no s'avergonyeix dels seus orígens humils, ni es retrocedeix davant els patiments, ni es desanima davant els fracassos i pecats, ni es queda a casa amb les seves addiccions i al·lèrgies. Més aviat, lliura humilment la seva feblesa a la gràcia de Déu i permet que el poder transformador de Déu, assistit per les ciències humanes, doni fruits per a alimentar als altres. Acollint la curació, el perdó i la reconciliació de Déu en les nostres pròpies vides, ens convertirem en una presència guaridora per als nostres germans i germanes en un món trencat.

4) Nodrir la nostra vida de les taules que el Senyor ha preparat i compartir des d'allà.

Hem reflexionat sobre l'important que és per a un missioner ser present diàriament a la taula del Senyor per alimentar-se de la seva paraula i del pa de vida. La vida fraterna en comunitat és la prolongació de la taula del Senyor, posada per a compartir la vida i "portar els uns les càrregues dels altres, complint així la llei de Crist" (Gal 6,2). Alimentat en aquestes taules, un missioner místic troba la força interior per a anunciar l'Evangeli de l'alegria als germans i germanes als quals el Senyor li envia. Buscar al Senyor és el camí per a trobar l'alegria en la vida. Sabem per experiència que l'alegria del Senyor és qualitativament diferent de les comoditats físiques i de les satisfaccions egocèntriques. Un missioner místic és una persona el cor de la qual descansa en el Senyor i troba l'alegria desbordant que dona Jesús. L'alimentació que no nodreix la salut integral és una paradoxa de la nostra societat moderna. Un missioner místic nodreix la seva vida integralment a partir de les taules posades pel Senyor per a arribar a ser íntegre i sant, evitant l'obesitat física, mental i espiritual.

5) Recorrent junts el camí sinodal.

És la crida de l'Esperit Sant a l'Església d'avui. Necessitem caminar junts com a germans i germanes a diferents nivells: com a Congregació, família claretiana, Església i humanitat en general. Caminem com a pelegrins cap a la plenitud de vida i amor a la qual Déu ens crida. Les actituds d'egocentrisme, etnocentrisme i d'acomodar-se en els propis camins faran pesada la nostra peregrinació. Hem d'aprendre l'art de les relacions afectuoses, les converses sinceres, el discerniment autèntic i l'acompanyament mutu per practicar la sinodalitat i treballar junts en la missió de Déu. És important estar en camí encara que queda molt per recórrer.

6) Del desig als fets.

Ens fem creïbles quan posem en pràctica el que creiem i professem en la vida. Claret es va convertir en un missioner místic a través de les moltes hores d'oració, la pràctica de les virtuts, les amistats que va conrear i el temps dedicat a la predicació. En el període posterior al jubileu, aquest seria el major repte que cadascun de

29 de juliol, 2024	HOREB 623	
--------------------	---------------------	---

nosaltres ha d'assumir. De tornada a les nostres comunitats, quina diferència marcaré en la meva vida personal, en les meves relacions comunitàries i en el meu ministeri? Aquest Jubileu ens condueix al gran jubileu de l'Església en 2025. Acol·lim aquest jubileu com una Congregació pelegrina arrelada en Crist, com a pelegrins de l'Esperança. Som a l'Església per a anunciar a Jesús i el seu Evangeli. Jesús no necessita admiradors i defensors, sinó seguidors i deixebles. Trobem el nostre lloc entre els seus deixebles. Jesús ens envia avui com a missioners apostòlics, com va fer amb Claret i els seus companys fa 175 anys, amb la seva Mare al nostre costat per a formar-nos en el seu Cor Immaculat i acompanyar-nos en el camí.

Agraeixo totes les iniciatives i esdeveniments que han tingut en les seves comunitats i en els seus Organismes Majors al llarg de l'any jubilar, beneficiant-se dels programes oferts pel Govern General, particularment el Congrés d'Espiritualitat que va concloure ahir. El millor homenatge que podem rendir a la Santíssima Mare de Déu i a Sant Antoni Maria Claret per la fundació de la Congregació és vivint amb alegria la nostra vocació missionera i donant els seus fruits a l'Església. Us desitjo una molt feliç Festa de la Fundació.

P. Mathew Vattamattam, CMF

Superior General

DESAFIAMENTS I ESPERANCES: ENTREVISTA AMB EL NOU EQUIP PROVINCIAL DE VEDRUNES EUROPA

VEDRUNA | 4 de juliol, 2024

Continuem amb la nostra sèrie d'entrevistes als nous equips provincials. Aquesta vegada, és el torn del nou Equip Provincial d'Europa, nomenat el mes de març passat. Aquest equip està conformat per María Gracia Gil, que va exercir ja aquesta responsabilitat fins al 2021, Mª Inmaculada Eibe, infermera, doctora en Teologia i membre del grup musical Ain Karen; Mª Dolors Bosch, fins ara delegada de la Zona C, que abasta Catalunya; Carmen Montes, que ha exercit com a delegada provincial els últims mesos; Mª Immaculada Gala, delegada de Vida Consagrada a la diòcesi de Tànger; Montserrat Fenosa, coordinadora de l'Eix de Justícia, Pau i Integritat de la Creació (JPIC) de la Província d'Europa; i Teo Corral, que, després d'haver treballat a diversos països del continent africà, va posar en marxa, amb una altra germana Vedruna, una casa a Deusto oberta a dones migrants.

En aquesta conversa, explorem les perspectives, les estratègies i els objectius de l'equip per afrontar els desafiaments actuals i futurs. Inspirats per les propostes del darrer Capítol, aquest equip està cridat a liderar amb un esperit sinodal, promovent la participació i la sostenibilitat en totes les formes.

29 de juliol, 2024	HOREB 623	
--------------------	---------------------	--

Davant les realitats més desafiadors que existeixen a la seva Província, quines estratègies han considerat com a nou Equip Provincial per afrontar-les i sembrar vida com a Família Vedruna?

Som molt conscients que això és un projecte de totes i que volem fer un camí sinodal amb l'exercici d'un lideratge compartit que:

- Genera vies de participació, propicia el discerniment en comú, facilita la reflexió i responsabilitat en la presa de decisions a la vida quotidiana.
- Potencia l'escolta del que es diu i fins i tot del que no es diu, dóna espai al silenci a les trobades personals, comunitàries, provincials.
- Abraça els conflictes com a companyes i companys de camí, amb diàleg, respecte, empatia, fomentant la implicació responsable de cada membre del grup de la comunitat en la seva resolució (NdN 54).
- Compte amb la diversitat, la reconeix com a riquesa i la canalitza cap al major bé.
- És capaç de demanar perdó i donar espai a les segones oportunitats.
- Facilita, propicia la cooperació i capacitat de tots i totes per tal de generar vincles d'interdependència.
- Trena una interrelació, desposseïdes de judicis, estereotips i condemnes, que deixa espai a l'anhel i la decisió d'arribar a teixir juntes.

A la llum de les propostes sorgides al Capítol, quins aspectes específics consideren de la seva província podria deixar enrere per donar espai a noves iniciatives i renovació?

Necessitem deixar enrere el desencís i la desesperança, cosa que ja no és adequada per a aquest moment, abandonar pràctiques no sostenibles i maneres de viure en què l'empenta cap a allò nou ho sentim frenat per diferents factors: dificultats per abraçar la realitat personal i comunitària; l'aferrament a la nostra, la por a moure'ns i al canvi; la dificultat a apostar pel bé comú; un sentiment agut de desesperança davant l'empobriment i l'exclusió de moltes persones i davant els conflictes mundials. Tot això ens produeix impotència, tristesa i fins i tot ens porta a desentendre'ns perquè ens sembla que no hi podem fer res o gairebé res. Tot i això, quan anem al pou del nostre cor i el compartim, connectem amb un **alè que dura** i escoltem la crida a **"néixer de nou"**, a deixar-nos fer per l'Esperit.

Sentim la necessitat de **deixar els vells sòls i d'endinsar-nos en sòls nous**. Inspirades per la Samaritana i el Samarità, voldríem ser cercadores de pous i de camins nous en aquest temps de poda i de creixements en què vivim. Necessitem viure la vida **amb més sentit** i desitgem **organitzar-nos de manera nova i sostenible**. Som conscients que allò que vivim avui és fonamental perquè les generacions futures puguin viure també amb sentit. Per això, **el discerniment en comú** que estem realitzant és molt necessari.

Sentim la necessitat de viure l' **equilibri entre la cura del que existeix i l'obertura al que és nou**. Entre nosaltres hi ha moltes germanes grans i hi ha també un petit grup de joves en formació inicial i un altre grup anomenat "Generacions més joves" que volen implicar-se a la Província amb el que comporta per a totes d'obertura al que és nou.

Quines són les principals fites i objectius que l'Equip Provincial es planteja assolir durant aquest nou període, en resposta a les necessitats i desafiaments identificats al Capítol i a la realitat provincial?

1.- Promoure i encoratjar la vida en missió de les germanes, comunitats, laics/ques fomentant vivament el sentit d'unitat i vitalitat i així formar part decidida del grup dels qui viuen i anuncien la Bona Nova de Jesús.

Per això desitgem d'una banda, concretar, aterrar posar cara a un projecte de missió per a 8 o 10 anys impulsant unes opcions prioritàries, assumides per totes i segons la realitat, necessitats i possibilitats i en continuïtat amb el discerniment realitzat; i per altra banda donar cobertura als projectes que avui són resposta a necessitats.

2.- Propiciar un acompanyament proper a germanes i comunitats romanent particularment atentes a aquelles que ho requereixen de manera especial.

Per això volem fer efectiva una organització de comunitats en continuïtat amb el discerniment realitzat i que faci possible un acompanyament segons situacions i en proximitat.

3.- Garantir una organització àgil i flexible que permeti viure com a FV a Missió.

Per això desitgem posar la "llum curta", comptant amb diferents Eixos, Xarxes i Comissions que acompanyen la missió que duem a terme en diferents àmbits: administració, comunicació, educació, formació, inserció, pastoral juvenil vocacional, promoció de la justícia, pau i integritat de la creació, protecció, secretaria i salut. I posar també la "llum llarga", que ens permeti entreveure cap a quines prioritats, des de les necessitats del món i les nostres pròpies, necessitem apuntar al futur, en un període de 3 anys.

4.- Actuar com a garants de la sostenibilitat per possibilitar el futur de la FV

En el context actual de deteriorament de la Casa comuna , com planegen abordar com a Província els desafiaments mediambientals i quines accions específiques podrien emprendre per contribuir a la sostenibilitat?

Volem avançar en la cura i acompanyament holístic a les persones que formen part dels diferents àmbits, des d'una espiritualitat integral i ecològica que, sostinguda en la vivència de la Ruah de Déu a cada criatura, ens capacita cada cop més per teixir complicitats i construir ponts entre nosaltres i amb els qui es troben als marges (cf. NdN 6).

Desitgem encoratjar el compromís amb la nostra Casa comuna i amb els qui l'habitam, que brolla d'aquesta espiritualitat de la cura i de la minoritat evangèlica i teixeix fils de cura i tendresa en les nostres relacions amb les persones, amb altres éssers vius o inerts del nostre planeta i amb les coses, i que defensa la vida davant d'una cultura del descart de moltes i de l'abús dels recursos.

Ens proposem també sumar a campanyes de xarxes externes o bé com a Veu Vedruna, per exemple:

- Campanya per una vida digna al costat de les persones en moviment i les de les diverses perifèries que trobem a la nostra Província.
- Campanya per la reducció de la petjada de CO2 escoltant els crits del planeta i, en general.
- Animant unes relacions noviolentes entre nosaltres, al nostre entorn i a nivell global, demanant també la implicació dels nostres líders dins i fora de l'Església, dins de les nostres possibilitats .

Com pensen facilitar el diàleg obert i constructiu entre les diferents comunitats i membres de la Família Vedruna de la seva Província, de manera que es promogui una cultura sinodal?

Som conscients de la importància de la implicació de tots/es en el nostre Projecte de vida i missió, cosa que requereix un saludable exercici d'obertura, participació, transparència, informació, propiciar en allò quotidià l'exercici del lideratge compartit a partir d'estructures que ho possibiliten: assemblees i EPAS més amplis, consulta prèvia als canvis, escolta noves propostes i ser conseqüents donant raó de les conclusions, etc.

Aquest dibuix expressa per a nosaltres la cultura sinodal. Hi apareixen dos braços que són la Terra que ens sosté i que ens va teixint. Totes formem part d'aquest teixit i ens anem entreteixint mútuament amb diversitat de colors i posicions. Cadascú al seu moment, en el seu procés. Un cop iniciat el teixit, el que fem cadascuna/o repercuteix en les altres. Si una es rendeix, altres cauen.

29 de juliol, 2024	HOREB 623	
--------------------	---------------------	---

En aquest teixit hi ha la possibilitat d'equivocar-se i aleshores? Doncs es desfà i es torna a teixir. El que no hi ha és la possibilitat de no ocupar cadascú el seu lloc perquè queda un lloc que és difícil suplir. Algú podria dir: Si amb prou feines es nota!, però si tu no hi ets, es nota i el teixit perd qualitat

GIRONA, RERE LES PASSES DE MARIA GAY TIBAU

CATALUNYA RELIGIÓ | 15 de juliol, 2024

Al número 12 del carrer de la Força de Girona sempre hi ha la porta oberta i turistes i passavolants entren encuriosits al cancell del d'on s'endevina una escala històrica, mai millor dit. Abans, però uns rètols informen d'un nom i d'una [congregació](#). **Maria Gay Tibau**– Religioses de Sant Josep de Girona. Fundades l'any 1870 a la Pujada de Sant Domènec, aquesta primera comunitat donaria lloc a l'[Institut de Religioses de Sant Josep de Girona](#), congregació dedicada a la sanitat i a l'educació amb una arrelada presència a casa nostra. Des de 2003, l'Institut han recuperat aquest edifici del carrer de la Força bressol de la primera comunitat.

[Llegir-ne més](#)

INSTRUMENTUM LABORIS PER A LA SEGONA SESSIÓ DEL SÍNODE 2024

UISG | 9 de juliol, 2024

S'ha publicat el document base que guiarà els treballs de la segona sessió de la XVI Assemblea General Ordinària, prevista del 2 al 27 d'octubre.

Aquest text, vinculat al camí sinodal iniciat en 2021, proposa idees per a acostar cada vegada més l'Església al poble, promovent la participació de tots els batejats. Entre els temes principals, es destaca la importància del paper de la dona i la necessitat de transparència i rendició de comptes.

El document, **dividit en cinc seccions**, inclou una introducció, els fonaments i tres parts centrals.

La introducció traça el camí recorregut fins ara, destacant assoliments com l'adopció generalitzada de la metodologia sinodal de la "Conversa en l'Esperit".

La part sobre els fonaments explora la sinodalitat com a camí de conversió i reforma, subratllant que l'Església ha de ser signe d'unitat, reconciliació i escolta, especialment per als pobres i les minories. Comparada amb la lluna que reflecteix la llum, l'Església no ha de ser autoreferencial, sinó basar-se en els vincles i la

29 de juliol, 2024	HOREB 623	
--------------------	---------------------	---

comunió per a la unitat de la humanitat, sense menyscapte de l'autoritat confiada per Crist als pastors. A més, el text subratlla la importància de reconèixer plenament els carismes i la vocació de les dones a l'Església. Les dones, iguals als homes pel Baptisme, han de ser considerades en una perspectiva de relacionalitat, interdependència i reciprocitat per a servir a la missió de Crist.

La primera part del document (n. 22-50) examina les relacions amb Déu, entre els fidels i entre les Esglésies, que són essencials per a una Església sinodal en missió. Aquestes relacions són vitals en un món que busca la justícia, la pau i l'esperança. Les Esglésies locals, en particular, insisteixen en la importància d'unes relacions autèntiques i dinàmiques, proposant nous ministeris com l'escolta i l'acompanyament.

La segona part (n. 51-79) destaca la importància dels itineraris formatius i del discerniment comunitari per a prendre decisions adequades i promoure la participació de tots. Se subratlla el paper de la família com a comunitat de vida i amor, escola de sinodalidad, on tots tenen alguna cosa a donar i rebre (n. 55). La transparència i la responsabilitat són fonamentals per a promoure la confiança mútua i la corresponsabilitat en la missió comuna.

La tercera part (n. 80-108) explora els llocs concrets on prenen forma les relacions i els camins de l'Església. Superant una visió estàtica i piramidal, el document reconeix la varietat i pluralitat de les experiències eclesials. En aquest context, el diàleg ecumènic, interreligiós i intercultural és fonamental per al camí cap a la unitat visible dels cristians.

El document conclou convidant a l'Església a continuar el seu camí com a “**pelegrins de l'esperança**”, mirant també cap al Jubileu de 2025. Cada pregunta del text vol ser un servei a l'Església i una oportunitat per a sanar les ferides del nostre temps.

[Llegir el Instrumentum Laboris](#)

COMENÇAMENT DEL 150È ANIVERSARI PARE JACINT ALEGRE AL COTTOLENGO DE BARCELONA

COTTOLENGO P. ALEGRE | 26 de juny, 2024

Al Cottolengo de Barcelona, el 24 de juny hem començat a celebrar el 150è Aniversari del nostre Fundador. Ho hem fet resant el Rosari, com ell tant desitjava, tota la família, davant de la seva imatge. Se'ns van unir les famílies i els voluntaris, tot un regal.

I us volem convidar A TOTS! els que formeu part d'aquesta família a un **Certamen del Pare Alegre**. En què consisteix:

Honar al nostre P. Alegre amb un escrit, una poesia, un cant, una foto (original), un dibuix... el que la imaginació inspire. Es pot fer en grups de fins a quatre persones i enviar-ho, com a màxim (hi ha prou temps perquè sigui original perquè l'esdeveniment és molt important) **abans del 24 de setembre del 2025**.

Hi haurà un "jurat" que valori totes les aportacions i el premi al guanyador... serà un viatge a Terrassa, terra de naixement del nostre P. Alegre.

Enviar-les a aquestes adreces de correu:

curia@cottolengopalegre.org

eco@cottolengopalegre.org

📅 FORMACIÓ AMB L'URC

EXERCICIS ESPIRITUALS A MONTSERRAT (PLACES EXHAURIDES)

FORMACIÓ URC

Els exercicis espirituals són un moment important de la nostra vida com a consagrats i consagrades a Déu i al servei de la missió. Són un temps de trobada amb Déu i de pregar pels nostres germans i germanes. Els hem de donar el valor que tenen i no confondre'ls amb una rutina o un temps simplement de vacances o turisme espiritual. Entre tots hem d'ajudar a crear un clima de pregària, silenci i caritat fraterna. Montserrat és un bon lloc per gaudir de la natura, pregar amb la comunitat monàstica que ens acull i fer pregària en la soledat de la nostra cel·la o contemplant un paisatge natural. La persona que acompanya el recés ens pot oferir l'oportunitat d'un diàleg espiritual.

Remarquem que són exclusivament per a religiosos/es. No van dirigits a laics/es i per tant no s'admetran.

PROGRAMA

- 1) EXERCICIS ESPIRITUALS A MONTSERRAT (EE1)
- 2) EXERCICIS ESPIRITUALS A MONTSERRAT (EE2)

 RECULL DE PREMSA

EL CONVENT DE SANTA CLARA I SOR LUCÍA REBEN LES MEDALLES A LA PROTECCIÓ CIVIL

REGIÓ 7 | 24 de juliol, 2024

El **Convent de Santa Clara**, de Manresa, i **Sor Lucía Caram** van rebre en un acte oficial de mans del delegat del Govern a Catalunya, **Carlos Prieto**, sengles Medalles al Mèrit de la Protecció Civil, que distingeixen persones i organitzacions que han destacat per actuacions excepcionals en situacions d'emergència.

Sor Lucía Caram, que ha tornat de [l viatge número 27 per ajudar la població ucraïnesa](#), va agrair el reconeixement a la tasca que realitza el convent de Santa Clara basada “en la **solidaritat i la compassió**”. Sor Lucía va defensar el dispositiu humanitari que s'ha dut a terme amb l'arribada de ciutadans d'Ucraïna que fugien de la guerra, perquè l'objectiu principal era “**ajudar els que pateixen dolor i desesperació**”.

[Llegir-ne més](#)

VIQUI MOLINS: “EM REFIO MÉS DE LA PROVIDÈNCIA QUE DE LES SUBVENCIONS DE LA GENERALITAT”

[EL NACIONAL.CAT](#) | 21 de juliol, 2024

La **Viqui Molins i Gomila** (Barcelona, 1936) és religiosa Teresiana i activista. **Des de ben jove s'ha dedicat a les persones en risc d'exclusió social**, als malalts, als drogodependents i als pobres. Per poder dur a terme la seva vocació, va fer vida al Raval durant gairebé quaranta anys, però l'any 2022, per motius de salut, se'n va haver d'anar. Ara viu a Gràcia, però encara es dedica a l'Hospital de Campanya de Santa Anna, una parròquia al centre de la ciutat que alimenta i atén centenars de sensesostre, i també als “pisos d'oportunitats”, una iniciativa per acollir joves migrants sense papers.

[Llegir-ne més](#)

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE “CLARA DE ASÍS, ESPEJO FUERA DEL TIEMPO”

[CATALUNYA CRISTIANA](#) | 18 de juliol, 2024

El monestir de Pedralbes de Barcelona ha estat l'escenari de la presentació, la tarda del 17 de juliol, del llibre [Clara de Asís, espejo fuera del tiempo](#) (Ediciones Invisibles). Un llibre fet a quatre mans —**Isaura Marcos, David Jou, Rosa Rodríguez i Niklaus Kuster**— que fan una interpretació creativa al voltant de la persona i el testimoni de santa Clara d'Assís. De fet, Niklaus Kuster és un dels experts més reconeguts en sant Francesc d'Assís i en santa Clara d'Assís.

[Llegir-ne més](#)

L'HORT MEDIEVAL DEL MONESTIR DE PEDRALBES

[PUNT AVUI](#) | 12 de juliol, 2024

A Pedralbes, prop de l'antiga vil·la de Sarrià, però lluny del bullici de la ciutat, es troba la imponent silueta del monestir de Pedralbes, fundat l'any 1327 per la reina Elisenda de Montcada. A la façana sud del conjunt murallat, un espai de gairebé 3.000 m² de cultiu va servir, des dels seus inicis i fins a finals del segle XX, per al cultiu de les fruites, les verdures, els llegums, i les hortalisses que les religioses consumien, així com les plantes remeieres amb les quals preparaven els medicaments.

[Llegir-ne més](#)

 VOLS MÉS INFORMACIÓ?

Informa't a les xarxessocials de la Unió de
Religiosos de Catalunya

[@ReligiososCat](https://twitter.com/ReligiososCat)

[@ReligiososCat](https://facebook.com/ReligiososCat)

[Unió de Religiosos de Catalunya](https://www.youtube.com/UniódeReligiososdeCatalunya)

URC

Unió de Religiosos
de Catalunya

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a

08010 Barcelona

+34 93 302 43 67

urc.info@gmail.com

www.urc.cat